

Марија Стојановић

НИСАМ НИ

Нисам ни чула шта али знам
 Да си нешто изговорио
 И као верна спавачица
 Честита саксијска биљка
 Спремно okreћем главу
 Ка прозору који и не знам где је
 Ка небу избрисаном, папирно плавом

Нисам ни држала оловку али сам је
 Тако недвосмислено спустила
 Да се свеска у којој и нисам
 Писала сама одлучно
 Склопила уз руб стола за којим
 Уопште и нисам седела
 А који сад фатално зна
 Да извесно више и нећу

Нисам ни била боса али сада
 Затежем дугмад, пертле, копче:
 Израстао ми је картонски кофер
 Сукња од твида вунене чарапе
 Коса колмована изненадно смеђа

На дрвеној клупи поред пруге
 Стиснутих усана послератно седим
 Чекам воз, фронт ваздуха
 Кроз равницу арктичких особина
 Где као звездасте оштрице
 Лете речи апсолутно нулте

THE SOAP MACBETH BLUES

У нашем малом рајтерз руму за
Сиромашне да смо те таквог правиле,
Ми, госпође за котлом,
Брадате у вулканском противсветлу,
Говориле бисмо једне другима:
„Одсапуњај, бедна почетнице,
Нико такав не постоји на
Земаљској, то ће нам
Одбити од плате и да питамо их

Да ли треба још.” А ипак,
Кад дође време да се
Поразговара са тобом,
Срца, плућа и желуци буктаће нам као кобалт,
Гласне жице биће пепео и тамна
Материја на дну океана ил’ по
Другим свемирима, биће
„Осећам се као да ме
Шаљу да рашчишћавам Чернобиљ.”

Од заслепљујућег
Алуминијума, од преосветљеног
Течног сребра, ти свеједно
Нећеш обраћати пажњу.

Неузнемирен ћеш мирисати
На ваздух и стакло.

ДОЛАЗАК

Сањам да лежим на плажи у Палићу
И Палић да је у Норвешкој
И у Норвешкој да је топло и пешчано
Као у правом Палићу у јулу

И ти да нам долазиш у сну
И сви да ти говоримо здраво здраво
И моја другарица и мој друг
Да ти прилазе и кажу ти ево њега
А ја да сам те сањала сигурно два

Пута иако сам око хиљаду
 И ти да с разумевањем климаш главом
 И с разумевањем да жовијално отхукнеш да
 Их, два је ништа колико сам
 Ја само тебе пута сањао.

Грлимо се дијагонално, прилика је свечана,
 Прикладне реплике изговарају се
 Гласно и тачним редоследом
 Клима се главом с великим уважавањем
 И малим опсегом покрета

Хаљине нам достојанствено расту до тла
 Поларне плочасте тешко покретљиве
 Стеновитије од импрегнираног
 Пругастог платна на лежаљкама.

МАРТОВСКЕ ВОДЕ

Март је, хода се у јапанкама чак и
 По обичним континенталним тротоарима,
 Небо избељено, магнолије мермерне а
 Пловне над врелим ваздухом, аеростатичке.

Размишља се о неком од прошлих новембара,
 Тамних фасада, магленог светла,
 Топлоте однекуд исто оволико
 Погодне за откривене прсте,
 Лишћа пламеног и заобљеног као
 Умножено линеарно сунце усред
 Хемисферно разрезаног календара

Кроз који месеци пролећу неповезано,
 Супротно очекивањима, конфете и
 Траке хипертрофирано сјајне
 На прославама громадно самостојећим,
 Истргнутим из својих годишњих доба,

Непрекидни, бујични,
 Дезоријентисани

HOSPITAL DRAMA

Из наранџасте, скоро па црвене
Зоне ургентног центра
Лекар у сивом гледаоцима у
Белом ходнику што стоје виче
Склоните се не можете није вам ово
Позориште

Док се они роје и провирују да
Можда угледају своје,
Непомичне, прикључене,
Иза клизних врата што,
Неодређене али изричите
Боје мутног стакла, ту
И тамо блесну отворена
Пре него се нагло опет затворе кô

Завеса